

РЕШЕНИЕ

№ 365

гр. Пловдив, 18.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Поля П. Сакутова

при участието на секретаря Мария Ив. Колева
като разгледа докладваното от Поля П. Сакутова Административно
наказателно дело № 20215330207785 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от Б. СТ. Б. от *** против Наказателно постановление № 1/16.11.2021 г., издадено от Кмета на Община Пловдив, с което на жалбоподателя за нарушение на чл.178, ал.1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ на основание чл.233 от ЗУТ във вр. чл.223, ал.1 т.6 от ЗУТ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. С жалбата се моли наказателното постановление като неправилно и незаконосъобразно да бъде отменено, като се излагат съображения за това.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Вместо него се явява адв. А.Н. от АК-Пловдив, която поддържа жалбата по направените в нея оплаквания. Претендира разноси.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от гл. юриск. Б.К., с пълномощно по делото, която счита, че наказателното постановление е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Жалбата е допустима – подадена е от лице, което има право на обжалване, в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното :

След подаден сигнал в Община Пловдив била извършена проверка от служители на общинската администрация, сред които и Ж. П. К.. В хода на проверката било установено, че към 14.09.2021 г. Б.С. К. като възложител на

строеж : жилищна сграда, разположена в УПИ XVI-5100504, жилищно и обществено обслужващо застрояване от кв.86 по плана на *** е допуснал да се ползва строежа без същият да е въведен в експлоатация.

Във връзка с направените констатации е съставен акт за установяване на административно нарушение № 2 от 14.09.2021 г., връчен на нарушителя лично и срещу подпис.

Срещу съставения акт е постъпило писмено възражение, което е разгледано от административнонаказващия орган и оставено от същия без възражения.

Като възприел напълно направените в хода на проверката и в съставения след нея акт констатации, административнонаказващият орган издал обжалваното наказателно постановление, в което възприел описаната в наказателното постановление фактическа обстановка.

Така описаната фактическа обстановка съдът установи въз основа на събраните по делото устни и писмени доказателства – показания на разпитания в качеството на свидетел актосъставител Ж. П. К., жалба, подадена до Община Пловдив на 17.08.2021 г., копие на нотариален акт за дарение на недвижим имот дв.вх.рег.№ 36597/09.12.2008 г., копие на нотариален акт за възмездно учредяване на право на строеж дв.вх. рег.№ 3225/06.10.2016 г., копие на разрешение за строеж № 187/20.07.2016 г., копие на Заповед № 119/12.10.2017 г.

Разпитан пред съда в качеството на свидетел, актосъставителят Ж. П. К. потвърди направените в съставения от него акт констатации. Неговите показания са в съответствие със събраните по делото писмени доказателства - копие на нотариален акт за дарение на недвижим имот дв.вх.рег.№ 36597/09.12.2008 г., копие на нотариален акт за възмездно учредяване на право на строеж дв.вх. рег.№ 3225/06.10.2016 г., копие на разрешение за строеж № 187/20.07.2016 г., копие на Заповед № 119/12.10.2017 г.

Както от показанията на свидетеля, така и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че по силата на договор за учредяване правото на строеж във връзка с описаната жилищна сграда, разположена в УПИ XVI-5100504, жилищно и обществено обслужващо застрояване от кв.86 по плана на ***, собственикът на недвижимия имот е учредил правото на строеж на имота на жалбоподателя. Във връзка с учреденото право на строеж върху недвижимия имот е издадено и разрешение за право на строеж за строителство на жилищна сграда.

От показанията на разпитания свидетел се установява, че за посочената сграда няма данни да има разрешение същата да е въведена в експлоатация, което право на строеж се удостоверява с издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация.

Така установената в хода на административнонаказателното производство фактическа обстановка не се оспорва от страна на

жалбоподателя. Доказателства, опровергаващи направените констатации, не се представиха от страна на жалбоподателя и неговия защитник в хода на проведеното съдебно следствие.

С оглед събраните устни и писмени доказателства, съдът прие, че описаната в АУАН, възприета и в наказателното постановление фактическа обстановка, е обективно и правилно установена.

При тези факти районният съд приема за безспорно, че недвижимият имот към датата, на която е осъществена проверката, функционира без издадено разрешение за експлоатация.

Със съставения акт за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление жалбоподателят е привлечен към административнонаказателната преписка за допустителство .

С обжалваното наказателно постановление на наказаното лице, е наложена административно наказание за извършено нарушение по чл.178, ал.1 от ЗУТ, за това, че е допуснало ползването на строеж, без същият да е въведен в експлоатация. Посочената за нарушена материалноправна норма в НП и в АУАН предвижда административнонаказателна отговорност само за лицето, което ползва недвижим имот, за който няма въведено разрешение за въвеждане в експлоатация. Не е налице съответствие между установено в хода на проверката и приложения материален закон. Отделно от това допустителството се наказва само в предвидените в закон случаи. Така констатираните пропуски и несъответствието на нарушението, за което е привлечен към административнонаказателната преписка нарушителят с правната норма, представляват нарушение на материалния закон.

Следва да се отбележи, че при описание на нарушението както в АУАН, така и в НП липсва изложена фактология. В съставения акт за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление няма конкретно описание от обективна и субективна страна на действията на съответното лице, осъществило деянието. По твърденията за допустителство липсват изложени каквито и да е факти. Събраните в хода на съдебното следствие устни доказателства също не могат да допринесат за преодоляване на така констатираните пропуски, които са установени при описание на нарушението, довели до невъзможност нарушителят да разбере с оглед кои свои действия административоннаказващият орган е приел, че жалбоподателя е допуснал да се ползва строежа без да е въведен в експлоатация.

Не на последно място следва да се отбележи, че наложеното на нарушителя наказание в размер на 500 лв. е необосновано. В НП е посочено, че жалбоподателят е санкциониран на основание чл.233 от ЗУТ във вр. чл.223, ал. 1 т. 6 от ЗУТ. Приложената санкционна разпоредба предвижда налагане на наказание от 100 лв. до 500 лв. Така определеният на жалбоподателя максимален размер на глобата не се основава на конкретни

съображения, изложени от наказващия орган, поради което същият се явява необоснован. Необосноваността на наложеното наказание винаги води до определянето му като незаконосъобразно и несправедливо в отклонение на правилата за определяне на наказанието, предвидени в чл.27 от ЗАНН.

Всички констатирани пропуски при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и при издаването на наказателното постановление са основание за отмяна на наказателното постановление като неправилно и незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото и при направено искане от страна на пълномощника на жалбоподателя следва в полза на жалбоподателя да се възложат сторените по делото разноси. Такива се претендират в хода на съдебните прения, но няма доказателства, че са сторени, поради което и не се присъждат.

С оглед всичко изложено съдът намира, че наказателното постановление като неправилно и незаконосъобразно следва да бъде отменено.

Ето защо съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 1/16.11.2021 г., издадено от Кмета на Община Пловдив, с което на Б. СТ. Б. от ***, за нарушение на чл.178, ал.1 от Закона за устройство на територията на основание чл.233 от от Закона за устройство на територията във вр. чл.223, ал.1 т.6 от от Закона за устройство на територията е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК, пред Административен съд - Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му на страните .

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____